

havde Ordet, at udtale mig om Mindretallenes Stilling, da deres Ordførere ikke havde talt. Jeg fandt det derfor nødvendigt allerede den Dag at tegne mig paa ny paa Talerlisten, idet jeg gik ud fra, at naar Mindretallenes Ordførere havde talt, burde jeg sige nogle Ord om Mindretallenes Standpunkter. Det skal jeg ogsaa nu gøre, men jeg skal afholde mig fra al Vidtløftighed, særlig da Ordførerne ikke have talt meget om deres egne Forslag.

Socialdemokraterne ere samtidig med, at disse Forslag ere komne til Behandling, mødte med deres Forslag om Afrustning, og dette er for saa vidt prisværdigt, som vi saa have selve Forslaget til Behandling samtidig med Regeringsforslaget. De andre to Mindretal have ikke mødt med Forslag, Højremindretallet ikke og det radikale Mindretal heller ikke. Men vi have deres Forslag liggende i Kommissionsbetænkningen, og Ordførerne have talt, saa der er Lejlighed til at opholde sig lidt ved dem.

Jeg tillod mig at sige om Socialdemokraternes Forslag, at det var et fantastisk Fejlgreb, en Fejltagelse, og man har bebrejdet mig det, at jeg nævnede, at det var fantastisk. Jeg tror, det var netop den rette Betegnelse. Fantastisk kalder jeg et Forslag, som ikke har nogen Rod i Virkeligheden, ikke grunder sig paa bestaaende Forhold. Det gør Socialdemokraternes Forslag ikke. Det gør det ikke, fordi Tilstanden baade i vort Land og i vore Nabolande ikke er saadan, at det er forsvarligt at afruste. Det er selvfølgelig et Haab, man kan have en berettiget Grund til at nære, at den Tid en Gang vil komme, da man kan indskrænke Rustningerne. Men det vil vist vare lang Tid, inden man kan afruste. Jeg har det Haab, at den Tid en Gang vil komme, da man kan indskrænke Rustningerne betydeligt, og dette Haab have mange foruden mig. Men jeg har efterhaanden vundet den Overbevisning, at det skal naas ved Forhandling mellem Nationerne, og at en enkelt Nation ikke alene kan tillade sig noget saadant som det, her stilles Forslag om. Nu sige Socialdemokraterne, naar de anbefale deres Forslag: Vi henvise til vore Meningsfæller i andre Lande. Det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen) henviste navnlig til de tyske Socialdemokrater og

til deres Stilling. Da han var den, der særlig anbefalede Socialdemokraternes Forslag, skal jeg sige et Par Ord netop om hans Udtalelser i saa Henseende. Forinden vil jeg tage Forvaring imod, at jeg skulde mistænke Tyskerne for, at de overhovedet ville overfalde Danmark. Naar jeg derfor taler om et saadant Tilfælde her, er det en teoretisk Udtalelse i Henhold til, hvad det ærede Medlem har fremsat.

Det ærede Medlem mente, at naar Tyskland vilde overfalde Danmark, vilde Socialdemokraterne i Tyskland protestere paa det kraftigste derimod, og at de i Virkeligheden vilde være stærke nok til at afholde den tyske Nation fra et saadant Overfald. Jeg tror ikke, at Socialdemokraterne i Tyskland i saa Henseende ere synderlig forskellige fra de øvrige Tyskere, for jeg tror ikke paa, at den tyske Nation vil overfalde Danmark. Men det Tilfælde, som det ærede Medlem sigtede til, var vel, at der var opstaaet Krig, mellem England og Tyskland for Eksempel, og at vor Neutralitet da mulig kunde blive udsat for Krænkelser af en af disse Magter, i dette Tilfælde Tyskland. Det ærede Medlem mente, at det kunde de tyske Socialdemokrater forhindre, og det vilde de forhindre, og fordi han havde den Tro, kunde han foreslaa Afrustning. Jeg tror, at det ærede Medlems Tankegang var saaledes, som jeg her citerer, Ordene vil det neppe være nødvendigt at læse op. Men det ærede Medlem tager her fejl. Hvis et saadant Tilfælde skulde indtræffe, vil det gaa saaledes i Tyskland, at naar Trommerne gaa og Piberne lyde, og det hele Apparat kommer i Gang, marchere Socialdemokraterne med lige saa fuldt som alle andre Tyskere, og selv om de skulde have nogen Modvillie derimod, vil det ikke hjælpe stort. De ville blive grebne af den samme Aand, som til den Tid vil gribe hele Folket dernede. Vi have set noget i den Retning. Det er ikke saa længe siden, at Tyskerne havde et stort Valg. Og hvad gik de til Valg paa? Det, som Striden egentlig opstod om, var Spørgsmaalet om, hvorvidt der blev sendt tilstrækkelig Styrke ned til den tyske Kolonialhær i Afrika. Hvordan gik det da. Socialdemokraterne? Det blev ikke Socialdemokraterne, der bar Sejren hjem, det